

Видавництво
„СІЯЧ“.

Мод. Левицький.

ЯК ПИСАТИ СЛУЖБОВІ
ПАПЕРИ УКРАЇНСЬКОЮ
МОВОЮ.

видання
перше

№ 18

Видавництво
„СІЯЧ“.

Мод. Левицький.

ЯК ПИСАТИ СЛУЖБОВІ ПАПЕРИ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ.

ВИДАННЯ
ПЕРШЕ

№ 18

Черкаси
Друкарня Видавничого Т-ва „Сіач“
1917 р.

Про український (фонетичний або звуковий) правопис.

Український (фонетичний) правопис одріжняється від російського тим, що немає в йому літер (букв): Ъ, Ы, Э, Ъ і Ө. Звук *Ы* пишеться по українському, як російське *И* *син* читається, як по російському *сын*, *дитина*, як — *дытына*. Звук *І* у нас визначається тільки цим одним знаком: *діло*, *сіно*. Крім того в українському письмі маємо ще такі знаки, яких нема в російському: *Ї* — воно читається, як *йі* (*їхав* — *йїхав*, *мої* — *мойі*), *Є* — що читається, як *йе* (*моє* — *мойе*, *питає* — *пйтайе*). *)

Ото і вся різниця між старим і новим правописом.

*) Маємо ще знак *Г*, що читається, як тверде *г* або польське *g* (*гудзик*, *гедзь*).

Як писати офіціальні (службові) па- пери українською мовою.

Всамперед треба збутися непотрібної звички російських канцелярій вживати крученої, високопарної мови у службових паперах: *що простіша мова, то легше її зрозуміти і до діла дійти.*

Отже зовсім непотрібні і зайві такі слова, як: маю честь, найпокірніше прошу і таке інше; бо і особливої чести нема, коли хтось пише службовий папер, і покірности особливої не повинно бути в того, хто чесно виконує свій службовий обов'язок. Не повинно бути і тих гидких титулів, що позаводили царські канцелярії: превосходительство, високородіє і т. и. дурниці. У вільній державі всі чесні й порядні люде—рівні. Отже, для вшанування старшого літами чи по службі, досить буде слова: пан. Воно хоч і з польської мови перейшло до нас, але мова наша звикла вже до нього з давніх давен; ще за гетьманщини і козаччини наші прадіди писали і говорили: пане отамане, пане полковнику, панове товариство, пан-отець, пані-матка, панна сотниківна. Отже досить буде і з нас цього слова.

Є ще у нас почесне слово: добродій, але його слід-би вживати обережно, для особливої пошани до тої людини, що справді робить добро. А як-що людина особливого добра не робить, а тільки виконує свої обов'язки, те, що повинна робити по службі, то досить буде з неї і слова пан для чемности.

Крім того дуже треба дбати, щоб у всіх українських громадських інституціях було якнайменше непотрібної писанини, щоб дурно не витрачалася ні праця людська, ні час, ні папер та чорнило. Скільки-ж бо, справді, по тих канцеляріях, управах та департаментах марнісенько витрачалося грошей казенних і громадських (все одно, що народніх) на тумару канцеляристів, діловодів, столоначальників, секретарів, їх помішників і так далі, без краю. Бувало, що приїде сільська людина, що не звикла до тих канцелярій, по якійсь своїй справі, блукає, як у лісі, з одної канцелярії до другої, від одного стола до другого і ніяк до пуття не дійде; через те й витворилась особлива професія (ремество) ходатаїв та повірених, що вже знали всі ті канцелярські нетри і водили несвідому людину по тих плутаних стежках канцелярських чагарів,—звичайно, беручи за це гроші. Бували й такі чудасії, що у канцеляріях писали службові (офі-

ціальні) пепери з одного стола на другий, тоб —то: сидять собі канцелярські чиновники в одній кімнаті, балакають собі любенько про свої особисті справи, а як дійде до службової справи, то вже не питає один одного просто, по-людському: як та що?—а пише з одного стола на другий службовий папер, за №, під росписку. Скільки-ж то переводилось на це дурнісенько часу і праці, і пеперу, скільки мороки завдавалося тим людям, що мали якісь діла до тих канцелярій! . .

Оттакої крутанини і писанини не повинно бути в українських урядових і громадських установах. Ми тепер заводимо у себе новий лад, то нехай же той лад буде добрий, простий для діла і для людей користний. Позбудьмося — ж недоладніх звичаїв російського царського порядку, того навісного бюрократизму. Нехай у нас найкращий служака буде той, хто найбільше, найкраще і найшвидче діла зробить, найменше для того переведе паперу, найменше людям мороки і тяганини завдасть.

Канцелярська мова у нас іще не виробилася і де-кому, хто звик писати по-російському, трудно відразу перейти на українську мову у службовому діловодстві. Для таких людей подаємо тут скілька зразків службових

паперів, писаних українською мовою. А на-
прикінці ще додано пояснення де-яких чужих
<крутих> слів, які тепер увійшли в ужиток і
часто зустрічаються у публічних промовах і
в службових паперах.

ГОЛОВА
Трушківської
Сельської Ради.

Дня 4 Червня р. 1917
№ 175.

с. Трушки. Василь-
ківського повіту на
Київщині.

До Пана Васильківського
Повітового Комісара.

На запитання Ваше за № 214 від
1-го цього червня повідомляю, що ви-
плату грошових пайків московкам за
минулий місяць уже закінчено.

Голова
Писарь

_____ська
Волосна Народня
Управа

_____ 1917 р.
№ _____

Панові Васильківському Пові-
товому Комісарові.

На запитання Ваше від 7 серпня
за № 749, що до участі представни-
ків . . . ської Народньої Ради в май-

бутній повітовій нараді кооперативів 13 серпня, повідомляємо, що на загальних зборах Народньої Ради 17 липня обрано 5 делегатів, які мають прийняти якнайближчу участь у зазначених зборах представників кооперативів. Крім того, збори Вол. Ради ухвалили: Кооперація-велика сила і розвинення її серед трудової людности повіту Рада щиро вітає, бажаючи нараді кооперативів якнайбільшого успіху в її великій і користній праці. Це наказ нашим делегатам. Разом з цим подаємо свій доклад, в якому зазначені в загальних рисах ті практичні засоби, якими кооперацію, на нашу думку, можна поставити на певний шлях.

Голова Управи *І. Бойко.*

Діловод *Д. Чубенко.*

_____ська

сільська Управа

_____1917 р.

№ _____

Орловецькій Повітовій Народ..

Управі.

Громада с. Українки 15 вересня на сході вирішила, щоб в нашому селі, Українці, було негайно закладено «Показове поле» і заведена сільсько-

господарська книгозбірня. Доводимо до відомости Управи, що ми, селяне-хлібороби, з великою охотою і увагою вислухали лекцію пана агронома, який дуже гарно і зрозуміло з'ясував громаді багато питань що до найліпшого господарювання на землі. Тому то уважно просимо Управу прислати нам, як то можливо, книжок сільсько-господарського змісту. Ці книжки просимо надіслати по такій адресі: с. Українка, Т-во «ПРОСВІТА» (бо майже всі селяне суть членами «Просвіти»).

Голова П. Жолудь.

Писарь Ів. Бондаренко.

Жито́вський Губерні-
яльний Комісар

1917 р. _____

№ _____

К о п і я.

Всім Повітовим Комісарам на
Київщині.

До мене надходить багато паперів од різних урядових і громадських інституцій, писаних російською мовою. Прошу повідомити всі інституції повіту, щоб вони вживали Державної мови-української як у приватних відносинах, так

і в діловодстві, бо кошти комісаріату не дозволяють запросити перекладчиків — спеціалістів.

Комісар *А. Дорошенко.*

Діловод *Е. Бузок.*

з оригіналу знято вірно:

Писарь повіт. Коміс. *П. Лісовий.*

_____ ській Нар. Управі до виконання.

Повітовий Комісар *Т. Ясний.*

Писарь *Лісовий.*

_____ .

_____ ська
Волосна Народна
Рада
_____ 1917 р.
№ _____

Всім сільським Управам
Волости.

Пан Повітовий Комісар звернув Увагу, що селянство забрудняє свої стави і ріки всякою поганню, через що біля таких ставів став страшений сморід, не можна ні пройти, ні проїхати. Гарна, свіжа вода ставів робиться неможливою для вжитку. Гниле, збавлене

повітря дуже шкодливо відбивається на здоровлі самого населення. Волосна Народня Управа просить Сельську Управу подбать, щоб було негайно припинено зазначене безладдя.

Голова *М. Будяк.*

Писарь *Ів. Сірий.*

ВИННИЦЬКА *)

Повітова Земська

УПРАВА

Дня 14 травня 1917 р

№ 13082.

м. Винниця на Поділлі.

ПОСВІДЧЕННЯ.

(те, що по російському називалося: удостовѣреніе).

Винницька Повітова Земська Управа цим свідчить, що вчитель Опанас Гараненко, обраний на повітовому з'їзді вчителів, іде делегатом на Губернський з'їзд учителів. **)

Голова Управи

Член Управи

Писарь

*) . Пом'яляються ті, що пишуть: Винниця. Це ім'я пішло від слова *вино*, отже повинно писатися: Винниця.

**) Може хто здивується, що в одному місці ми написали: *що вчитель*,—а у другому *з'їзд учителів*. Привід тому ось який: українська мова дуже м'яка і лагідна, як вілка инша словянська мова,—і не любить вона збігу до купи двох або й більше самозвуків або співзвуків (гласних або согласних) і для того вживає

Ново-Ушицький
Повітовий
КОМІСАР

Для 25 Липня р. 1917.
№ 1485.
м. Нова Ушиця,
на Поділлі.

До Волосних Рад Ново-
Ушицького повіту.

Посилаючи при цьому 10 примір-
ників відозви до селян, присланої з Гу-
бернського Комісаріату, прошу негай-
но розіслати їх по селах волості для
оповіщення людності.

Комісар

Васильківський
Повітовий Комісар

Для 3 Липня р. 1917.
№ 30211.

м. Васильків на Ки-
ївщині.

Негайно.

До Кожанської Волосної Ради.

П. Губернський Комісар телегра-
мою просить допомогти чинам Акцизу

однаковісенько примельників (предлогів) *у і в*, який з
них годиться для того, щоб не було того прикрого для
язика і для вуха збігу. Наприклад не можна казати і
писати *прийшов в волость*, бо збігається до купи аж
три *в*, а треба: *прийшов у волость*,—тоді того прикро-
го збігу не буде. Знов не можна казати і писати: *бу-
ла у Одесі*, а треба: *була в Одесі*. Треба казати: на-
ша вчителька, наш учитель, сідва вдова, бачив удову,
широка вулиця—поперек улиці і т. д. Не можна не-
хтувати цю дорогоцінну прикмету нашої мови, бо це
скарб її, багатство, що ставить її вище других мов.

охоронити майно горілчаних складів, а особливо гуральні (винокурні) у селі Трилісах, щоб не допустити ніякого насильства і самовольного забору спирту чи горілки. Сельська Рада і міліція повинні дати цю допомогу.

Комісар

ВОЙТОВЕЦЬКЕ СЕЛЬСЬКЕ КРЕДИТОВЕ ТОВАРИСТВО.

Д О В І Р Е Н Н І С Т Ь.

Войтовецьке Сельське Кредитове Товариство цим довіряє членові своєму Тимофієві Петровичеві Осадчому чинити від імени Товариства всякі умови, підписувати контракти, давати завдатки і одержувати їх, на сумму не вище *трьох тисяч* карбованців; все, що він, Осадчий, по цій довіренності законно вчинить, те Товариство. приймає на себе і виконати обов'язується.

Голова Правління
Товариш голови
Писарь

ФОРМИ ПРОХАННІВ.

До Полтавської Губернської Земської Управи.

Просить учитель Оланас
Олександрович Кривобок.

Бажаючи служити у Полтавській Губернії, прошу Губернську Управу дати мені посаду вчителя у земській школі. Я скінчив учительську семинарію у Коростишові, на Київщині і прослужив шість літ учителем у земській школі на Волині.

При цьому подаю свідоцтво про вислухання курсу вчительської семинарії і метрику мою.

Оланас Кривобок.

Дня 10 Серпня, року 1917.
Адреса моя:

До Пана Діректора Біло-Церківської дівочої гімназії.

Просить удова почталіона
Марія Шляхова.

Прошу Вас, Добродію, допустити мою дочку Орину, 14 літ, до іспиту у 3 клас гімназії, і коли вона той іспит видержить, то прийняти її в число учениць. Що вона перерос-

ла свій клас, то це сталося тому, що вона довго була хвора на тяжку скарлатину і трохи не пів-року не могла вчитися. На доказ цього подаю свідоцтво лікаря враз із метрикою та послужним списком мого покійного чоловіка.

Марія Шляхова.

Дня 27 Липня р. 1917.

Адреса моя:

С В І Д О Ц Т В О .

Цим свідчу, що дочці почталіона *Орині Шляховій* віспа була щеплена двічі і обидва рази прийнялася добре. Крім того свідчу, що вона, *Орина Шляхова*, у січні й лютому цього року була хвора на дуже тяжку форму скарлатини, наслідком якої було велике виснаження сил і пам'яті дівчини. Через що вона, за моєю порадою, не вчилася аж до кінця травня місяця і не могла підготувитись до іспитів у відповідний її літам клас гімназії.

Земський лікарь _____

• П Р И Г О В О Р .

Року 1917 дня 23 вересня. Ми, селяне, села Березової Балки повіту волости на Київщині (або на Поділлі, Волині, Полтавщині, Херсонщині або-

що), зібравшись у числі 274 правомочних господарів, міркували про заложення у нашому селі школи. Вважаючи, що дітей шкільного віку у нас до 300 душ, а найближча земська школа від нашого села у 10 верстах, ми ухвалили одностайними голосами, що своя школа нам конче потрібна. Для цього:

1. Ми даємо десятину громадської землі на вигоні край села і даємо лісовий матерьял з громадського лісу, скільки можна буде і надто обов'язуємося старанням і коштом громади перевезти ті матерьяли, яких у нас нема.
2. Опріче того складаємося по 5 карбованців од кожної дитини шкільного віку, увільняючи від тої вкладки найбідніших, многосемейних людей і вдовиних дітей.
3. Просимо Повітову Земську Управу допомогти нашій громаді на цю справу своїми коштами, а при потребі просити допомоги Губернської Управи,— взяти на свої кошти содержання вчителів.
4. Паливо для школи громада наша буде постачати від себе.
5. Бажаємо, щоб учення в цій школі було рідною українською мовою.
6. Для всіх клопотів у цій справі, для збору грошей і для догляду за будівлею та

іншими роботами, що до потреб школи (поробити лавки, столи та інше, що треба) обираємо шкільне Попечительство з таких громадян наших: Іван Перепелиця, голова; Опанас Гордієнко—заступник голови; Дмитро Боровик — писарь і Наум Гончаренко—скарбник.

Підписали:

Д О В І Р Е Н Н І С Т Ь.

Я, Андрій Явтухович Вернигора, селянин с. Лозової _____ волости _____ повіту довіряю синові моему Нечипорові вести всі мої справи по всіх урядових і судових установах, подавати, де треба буде за мене прохання і позви, одержувати всі папери, давати за них росписки, одержувати які мені належаться гроші і взагалі чинити все, що у моїх справах він вважатиме потрібним. А що він, син мій, Нечипір Вернигора, по довірливості законно вчинить, те я визнаю і тому віри йому.

Дня 17 листопада року 1917.

Андрій Явтухович Вернигора, рукою власною.

ЗАПОВІТ.

Во ім'я Отця і Сина і Святого Духа. Я, городянин міста Білої Церкви, Сицір Омелянович Рябошапка, бувши у повному розумі і твердій пам'яті, заповідаю після смерти моєї з усім моїм майном дати такий лад: садиба моя і земля вся, що під нею і все майно моє, а також і гроші лишаються жінці моїй, Ганні Оверківні Рябошапці на її вжитки до живоття, а від її волі вже залежить дати на вжиток дітям те, що вона вважатиме потрібним. А після смерти її, жінки моєї, діти наші мають поділитися майном так: Син Петро і дочка Наталя мають поділитися на-рівно; поки дочка дівує, син повинен держати її при собі, годувати й опікуватися нею, як батько. Коли ж вона вийде заміж, то має Петро виділити Наталі половину садиби, а за хату сплатити їй по справедливості або поставити їй окремо хату на її половині садиби, або-ж, як би вона побажала, сплатити їй по справедливій оцінці вартість половини садиби і всього майна. Гроші одну тисячу карбованців, що винен мені по закладній Арон Бібірштейн, коли вийде срок закладній; а саме 1 Березоля року 1919, справити з його і половину їх оддати у місцеву українську гімназію на до-

помогу найбільшим учням чи ученицям, переважно сиротам вояків, що загинули на війні; а другу половину тих грошей, 500 карбованців, заповідаю віддати Товариству «ПРОСВІТА» у Білій Церкві на видання книжок для народу. Надто заповідаю дітям моїм шанувати матір, слухати її і доглядати при старості і недузі, а між собою жити у добрій згоді і одно одному ніякої кривди не чинити. Амінь.

Сидір Омелянович Рябошапка, рукою власною.

(Під таким заповітом повинно підписатися троє правомочних і повнолітніх свідків, коли Рябошапка писав заповіт рукою власною; коли ж він писав не сам, а по його слову писав хтось інший, то той писарь за свідка підписуватись не може, а підписується так: Писав по слову завіщателя такий-то, а опріче його все-ж таки троє свідків має бути підписано. Без цього заповіт не має законної сили.)

Де-які круті слова, що тепер часто вживаються у газетах, службових паперах та промовах громадських.

Автономія— самоуправа; такий лад, коли окрема країна, народ або громада сама для себе виробляє закони і сама собою править через виборних людей.

Авторитет— коли хто перемагає інших людей чим небудь: розумом, багатством, властю або-що.

Адміністрація— ті люде, що правлять державою або чим иншим. Міністр, губернатор, поліцейський — то адміністрація в державі, директор фабрики і помішники його — то адміністрація фабрики.

Анархія— безладдя, беззаконня. Буває, коли старий лад державний скинуто, а новий ще добре не встановився. Де-які люде (анархисти) не визнають ніякої влади ні законів, а роблять самовольно все, чого їм хочеться.

Буржуа— 1. міщанин, городянин; 2. сита людина, якій байдуже до того, чого кращі люде домагаються; 3. дрібний власник, що стоїть за старий лад.

Буржуазія—люде, що живуть з того, що прироблять їм найняті люде, а самі на себе не працюють: фабриканти, купці, урядовці, земельні власники та багато інших, що живуть з постійного доходу, з капиталів своїх.

Бюджет—наперед складений роспис, обрахунок того, скільки та яких прибутків (приходу) та видатків (роходу).

Бюрократія—чиновники, що порядкують державними справами, дбаючи лише про свої вжитки й користь, а не про добро народне.

Блок — спілка на якийсь час скількох політичних партій, щоб гуртом осягнути спільну справу.

Коаліція—спілка різних держав або політичних партій або навіть різних людей, що входять у тимчасову згоду, щоб укупі робити якесь діло.

Коаліційне Міністерство — коли міністри набіраються з різних політичних партій, але працюють разом, у тимчасовій згоді.

Конституція — такий державний устрій, що заводить народне заступництво у державі. Конституцію встановляє народ через своїх заступників в Установчих Зборах (Учредительное собрание).

Контакт — згода, порозуміння.

Контр-революція — те, що йде проти революції і намагається вернути назад той лад, що революція недавно скинула.

Конференція — нарада.

Конфлікт — суперечка; коли дві особи, дві партії або й держави гостро, вороже поставились одна до одної.

Нація — порода людей, що має однакову історію (минувшину), говорить одною мовою, має однакові звичаї, — наприклад московська нація, українська нація, польська, єврейська, татарська та інші. Нація або має свою державу (як от московська, французька, німецька), або ні, — як українці, поляки, татари. Де-які нації тепер розшматовано між кількома державами, наприклад українців між двома (Росією, та Австрією) — поляків між трьома (Росією, Австрією та Німеччиною).

Маніфестація — стовпище людей, що йдуть вулицями, часом із прапорами, з піснями, щоб виявити співчуття або невдоволення з чогось.

Мітинг — великий збір, на який зійшлися люди, щоб обміркувати якісь справи, найбільше — політичні.

Організація— коли щось заводиться, складається, наприклад, товариство, спілка; також зветься й сама та спілка або товариство, коли має вже програму, порядок для своєї роботи.

Організувати— завести щось, урядити, згуртувати у спілку або партію та встановити, який має бути в ній лад і порядок.

Офіціальний— од імени урядової влади, урядовий, службовий; церемонний, не простий.

Парламент— збір народніх виборних людей, *депутатів*, що міркують про державні справи і закони. У Росії парламент зветься Державна Дума. На Україні парламент, що має бути, зватиметься *Соїм*.

Партія— гурт людей, що однаково думають про державний лад і згідно, одностайно добиваються того, чого їх *політична програма* (дивись ці слова) вимагає.

Платформа— 1. поміст перед вокзалом; 2. найголовніше те, що є у програмі якоїсь політичної партії.

Політика— 1. уміння правити державою. Політика буває *внутрішня*—коли забезпечуються внутрішні справи, *зовнішня*—

як держава ставиться до інших держав; 2. уміння взагалі обійтись гарно і чемно з людиною, справою або установою.

Популярний— відомий поміж народом, зрозумілий. Наприклад, популярна людина— що її добре знає народ; популярна книжка— така, що її легко зрозуміє багато людей, навіть не дуже освічених.

Популяризація— поширення якоїсь звістки, чи думки чи книжки або відозви серед народу.

Провокація— намова, підбурювання людини або гурту людей на щось лихе, на бунт або насильство, погром.

Провокатор— той, хто робить провокацію.

Програма— план роботи.

Пролетарій— той, хто не має ніякої власності, майна, з яких мав-би прожиток, а живе тільки з праці своєї; коли ж роботи нема, то голодує.

Професія — те діло чи ремество, коло якого людина працює, наприклад, наукова, письменницька, лікарська, учительська професія.

Професіональний— 1. що належить до професії: *професіональна спілка*— спілка людей з одного ремества, або промислу на те, щоб гуртом обороняти свої права.

Реакція—1. в хімії— такий вплив одної речі на другу, від якого стануться великі переміни в тих речах, наприклад, коли в негашене вапно налить води, то станеться реакція; 2. у політиці— вороженча до всього новітнього: до освіти, до прав народніх і волі, а прихильність до старого ладу.

Режим— лад у державі, у громаді навіть у сем'ї.

Республіка— такий державний лад, коли державою порядкує не монарх (царь, король, султан то-що), а звичайний громадянин (президент, гетьман), якого вибирає сам народ через своїх виборних людей на де-який час (на 3—5 літ або й більше. Гетьман на Україні вибірався до живоття).

Сойм—дивись *Парламент*.

Соціалізм— наука про такий лад громадський, коли всякий робітник буде мати весь прибуток од своєї праці, а не так, як тепер, що більша частина прибутку іде не робітникові, а капиталистові, що сам не працює, а тільки гроші свої кладе на фабрику, землю, машини, знаряддя, то-що.

Соціалізація землі— коли всю землю в державі: селянську, панську, удільну, казенну, монастирську і церковну повернуто буде на власність усього народу так, щоб користувався нею тільки той, хто сам її обробляє без наймитів і щоб усякий мав стільки землі, скільки може обробити сам зо своєю сем'єю. Порядкувати землею повинна не держава, не чиновники-урядовці, а сама громада.

Універсал— за давніх гетьманських часів на Україні звався указ або ж маніфест-що видавав гетьман до народу українсь, кого. Тепер такі універсали видає Центральна Українська Рада.

Уряд — правительство, адміністрація (дивись це слово) Уряд буває державний, громадський, мійський.

Установа — учрежденіє.

Установчі збори — Учредительное Собрание (дивись *Конституція*).

Федерація — спілка скількох держав, які у себе вдома, у своїх справах зовсім самостійні, автономні (дивись це слово). Така федерація з давніх давен існує у Швейцарії такої федерації народів у Росії домагаються Українці.

Переклад де-яких ванцелярських слів і реченнів.

Благодаря этому — через те (а не дякуючи тому).

Вообще — взагалі.

Вз виду этого { з огляду на це.
Имя в виду {

Единогласно — одностайними голосами.

Общий — загальний.

Принимая во внимание — вважаючи, що..

Постановление — постанова.

Постановили — ухвалили.

Так как, потому что — понеже.

Чтобы — щоб («аби» — значить «лишь-бы»).

УКРАЇНСЬКІ НАЗВИ МІСЯЦІВ.

Январь — Січень.

Юль — Липень.

Февраль — Лютий.

Августь — Серпень.

Мартъ — Березиль або

Сентябрь — Вересень.

Березень.

Октябрь — Жовтень.

Апрѣль — Квітень.

Ноябрь — Листопад.

Май — Травень.

або Падолист.

Юнь — Червень.

Декабрь — Грудень.

Каталог

КНИГ КООПЕРАТИВНОГО
ВИДАВНИЧОГО ТОВАРИСТВА

„СІЯЧ”

на Київщині, в м. Черкасах,
по Олександрівській вул., №104.

Видавничим Т—вом „СІЯЧ“ в м. Черкасах

видруковані такі книжки:

1. П. Гулак-Артемівський. Твори.	Ціна 50 коп.
2. Є. Гребінка. Приказки.	30 коп.
3. Думи кобзарські.	75 коп.
4. Г. Коваленко. Людина і Громада.	85 коп.
5. Жарти життя.	3 р. —
6. Б. Грінченко. Іван Вигівський.	1 р. 80 коп.
7. Про книжки.	85 коп.
8. Без хліба.	40 коп.
9. Павло хлібороб.	40 коп.
10. Хата.	45 коп.
11. Братства і просвіт. справа.	50 коп.
12. Про пустині.	1 р. —
13. А. Кащенко. За що?	65 коп.
14. С. Черкасенко. Убогий жид. Казка.	20 коп.
15. Як вродилася пісня. Казка.	25 коп.
16. Проф. Сумцов. Вага і краса укр. на-
родн. поезії.	85 коп.
17. І. Франко. Semper Tiro.	1 р. 80 коп.
18. Ожешко. Хам.	3 р. —
19. Мод. Левицький. Як писати службові па-
пері українською мовою.	50 коп.

Незабаром вийдуть з друку:

1. Мод. Левицький. Язык, нарѣчје или говор?
2. А. Кащенко. Дрібні оповідання.
3. І. Франко. Поєми.
4. Похорон.
5. І. Нечуй-Левицького. Старосв. батюшки та ма-
тушки.
6. Микола Джеря.

Готуються до друку:

1. Мод. Левицький. Безпартійний. Жарт.
2. І. Франко. Учитель.
3. . . . Хрещення Володимира (з чеського).
4. Манжура. Поезії.
5. Джіованіо. Спартак.
6. Н. Романович. Життя людське.
7. О. Левицький. Волинські оповідання.
8. Г. Коваленко. Про Будду.
9. . . . Про Арабів і Магомета.
10. . . . Початковий курс української історії для початкових шкіл.
11. А. Кащенко. Історія Війська Запоріжського.
12. І. Нечуй-Левицький:
 13. . . . Бурлачка.
 14. . . . Чортяча спокуса.
 15. . . . Перші Київські князі.
 16. . . . Татари і Литва на Україні.
 17. . . . Унія і Петро Могила.
 18. . . . Біда бабі Палажці.
 19. . . . Біда бабі Парасці.
 20. . . . Голодному і опеньки м'ясо.
21. С. Черкасенко. Про небо. I і II частини.
22. . . . Діткам. Казки.
23. О. Левицький. Полтавські оповідання.
24. . . . Шкільні спогади.
25. Проф. М. Сумцов. Леонардо да-Винчи.
26. Українські співці й байкарі.
27. Історичні зразки українськ. літер. єднання.
28. Слобідсько - україн. історичні пісні.

29. І. Франко. Перехрестні стежки.
30. . . . Для домашнього огнища.
31. . . . Батьківщина і інші оповідання.
32. . . . Зів'яле листя.
33. . . . Украдене щастя.
34. . . . Данте Аліґ'єрі.
35. . . . Сім казок.
36. М. Левицький. Твори т. І.
37. . . . Твори т. II.
38. В. Степовий. Запорожський зімовник.
М. та З. Левицьких переклади:
39. Т. єж. Дагійщина.
40. . . . Вдосвіта.
41. А. Сінклер. Нетри.
42. А. Куліш. Михайло Чернишенко. Історичн. оповід.
43. Історія Риму. {
44. Історія Болгарії. { П'ишуться по замовленню.
45. М. Гоголь. Перекладаються на українську
46. Тургенєв. мову.

Замовлення на книжки треба робить на головному складі: м. Черкаси, на Київщині, Олександрівська вул., №104, Видавництву „Сіяч“.

Знижка даватиметься на таких замовленнях:

1)	Од 10 до	25 карб.	5 відс.
2)	„ 25 до	50 „	10 „
3)	„ 50 до	75 „	15 „
4)	„ 75 до	100 „	20 „
5)	Зверх	100 „	25 „

Книгарням же та земствам знижка даватиметься в розмірі 30 відс. незалежно од суми замовлення.

Упаковка і пересилка у всіх випадках відноситься на кошті замовців.

Ціна 50 коп.

Ціна 50 коп.